

Grondsteenspreuk, Tobíasschool Amsterdam

Onder Hollands wolkendek
Op Amstellands veen
Is ín het najaar 2015
De steen gelegd díe ons wezen,
De Tobíasschool, ons verbond,
Úít oorsprong van de geest
Híer, ín deze wereld borgt.

Híer, tussen nog onbegrepen bewegíng
En wíjsheídsvolle stílstand,
Waar de aarde op de vloeren
Naar een oplossing duwt,
Waar het dak de werkruímté
Voor te hemelse ídeeën afschermt,
Waar de glazen achterwand
De zon vangt, waardoor
Mensen ontmoetende verbíndíng
Met elkaar kunnen maken.

In gemeenschap wíllen wíj
Onze menswordíng bevechten,
Oefenend aan elkaar,
Lerend met elkaar,
In helder bewustzíjn.
Níet om te zíjn,
Maar om te worden.

Op deze plek wíllen wíj
Vol bevruchtende ídeeën,
Met afgestemde oplossíngen,
Vanúít verschíllende ínzíchten,
Aan vertrouwen werkend en
Elkaar de hand reíkend,
Samen verder komen
Dan we íeder waren

Het ongemak dat wíj ondergaan,
Het leven met het onvolmaakte,
De úítdagíng van deze tíjd,
De wríjvíng aan elkaar, met respect,
Mag ons verder brengen
Om híer dat te mogen doen
Wat wíj onszelf, ooít
Hebben voorgenomen